

Fosforivirta

Kingisepp on minulle hyvin tuttu paikka, vaikka en ole koskaan käynyt siellä. Yhtälaila itsestäänselvyys on kaupungin läpi virtaava Lugajoki. Vaikka kaupungilla ja joella on takanaan pitkät ja hienot perinteet, ei niiden tuttuus tule historiantunneilta. Jaama ja Laukaanjoki ovat takuutärpejä ristikonrustaajalle. Ja vilahtaahan Laukaanjoki Kalevalassammekin

Kingisepp ryöpsähti suomalaisten tietoisuuteen, kun selvisi, että paikallinen lannoitetehdas valuttaa Lugajokea pitkin yli tuhat tonnia vuodessa fosforia Suomenlahteen. Sikäläinen kipsistä peräisin oleva fosforiyhdiste on vielä mitä parhainta herkkua sinilevälle.

Suuri kunnia asian perusteellisesta käsittelystä lankeaa Hesarille. Toimittaja Heli Saavalainen on penkonut taustat ja liikuskellut paikkakunnalla. Hän haastatteli tavallisia ihmisiä, jotka toivat ilmi huolensa joen tilasta. Tehtaan portit vaan pysyivät kiinni. Äkkirikastunut omistaja edustajineen väittää, että tehtaan päästöjä liioitellaan satakertaisiksi.

Suomalaiset virkamiehet ja vihreä ministeri jäivät kiinni rysän päältä. He vaikuttivat kovin kiusaantuneilta yrittäessään selittää, että kyllä me on tiedetty ja vaadittu. Höpö höpö!

Sen sijaan että olisi tarmokkaasti painostettu naapurimaan virkamiehiä, kepulainen ympäristöministeri Lehtomäki esikuntineen manipuloi Suomenlahden ja Itämeren pelastamiseksi haja-asutusalueiden jätevesilain. Ihmisiä huiputettiin hankkimaan takapihoilleen kalliita toimimattomia muovivärkkejä.

Vaikka en ole mitenkään ympäristöuskovainen, luulen tietäväni aika hyvin asioiden tolan. Desimaalipilkut eivät mene sekaisin. Suomenlahden tila on kiinni pelkästään venäläisten kaupunkien ja surkeassa kunnossa olevien tehtaiden päästöistä. Maatalous tulee seuraavana. Suomen teollisuus on hoitanut asiansa hyvin. Maalaismökkien päästöt eivät edes pärjää Saharan pierulle.

Minulla sattuu olemaan päteviä tuttuja, ihan professorismiehiä, jotka ovat olleet mukana kuvioissa tutkimassa Itämeren tilaa. Suomalaisille asiantuntijoille ja virkamiehille on toimitettu pätevää tietoa, mutta venäläisille ei uskalleta kertoa totuuksia. Herran pelkoa kai, mutta ei niin viisasta.

Olemme osallistuneet Pietarin jäteveden puhdistushankkeisiin. Osallistumista on perusteltu sillä, että Pietarissa samalla rahalla saa enemmän aikaan kuin Suomessa.

Olen saanut luotettavilta tahoilta tietää venäläisten arvoista näissä vesiasioissa. Venäläinen osapuoli on ylpeä siitä, että muut, eritoten Euroopan Unioni ja Suomi on saatu houkuteltua kustantamaan joku iso ympäristöä parantava projekti. Siitä saa siellä kuulemma hienon sulan hattuunsa.

Muistelen vieläkin ihastellen Helsingin entistä jämerää kaupungininsinööriä Terttu Ravealaa. Hän uskalsi jo neukkuaikana teeveessä lausua totuuksia naapurin vesiasioista. Kuuluu on hänen lausuntonsa Leningradin jäteveden puhdistamisen tasosta. Se kun pystyi suurin piirtein suodattamaan epäpuhtaudet hetekasta hiireen. Muu lorahti läpi.

Nytkin tarvittaisiin hallinnossamme samanlaista päättäväisyyttä.

pajen